

Иван Вазов

Лято

Лятна жега е настала,
жарко слънцето ми грей,
темна гора занемяла,
лястовичка слабо пей.

По полето златни ниви
се люлеят кат море,
ален пукал горделиви
в тях окото ще съзре.

Веч рекичката пресъхва,
птиците замлъкват там,
хладен ветрец не полъхва,
въздухът е пуст и ням.

Дай ни, боже, от небето
ситен дъждец да се лей,
да се прохлади полето
и птичката да запей!

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4780>]